

Gehoorzaamheid des geloofs

Het woord "gehoorzaamheid" en het werkwoord "gehoorzamen" zijn woorden, die volgens vrij veel christenen niet meer thuis horen in het nieuwe verbond.

Maar dat is niet juist!

Wie de brieven van Paulus goed leest, zal ontdekken dat er - wat Paulus betreft - twee soorten gehoorzaamheid zijn.

De eerste is: de gehoorzaamheid der wet, uit eigen kracht dus, gebaseerd op de tien geboden.

De tweede is: de gehoorzaamheid des geloofs, gebaseerd op het volbracht werk van Christus,

Paulus begint en eindigt zijn betoog in de Romeinenbrief met deze opmerkelijke woorden:

Door wie wij genade en het apostelschap ontvangen hebben om gehoorzaamheid des geloofs

te bewerken voor zijn naam onder al de heidenen. Rom. 1:5

Paulus had dus genade gekregen en het apostelschap ontvangen, om gehoorzaamheid des geloofs te bewerken onder al de heidenen, en daar behoren ook wij bij.

En aan het einde van de Romeinenbrief in hoofdstuk 16 vers 25b lezen we:

... het geheimenis, eeuwenlang verzwegen, maar thans geopenbaard en door profetische schriften volgens bevel van de eeuwige God tot bewerking van gehoorzaamheid des geloofs bekendgemaakt onder alle volken

Paulus geeft in de Romeinenbrief een vorm van onderricht, waaruit blijkt dat wij door het werk van Christus vrijgemaakt zijn van de zonde.

Maar die vorm van onderricht (de leer alleen) maakte hen niet vrij, als zij niet van harte

gehoorzaam daaraan werden zoals staat in Romeinen 6:17

Maar Gode zij dank: gij waart slaven der zonde, doch gij zijt van harte gehoorzaam geworden aan die vorm van onderricht, die u overgeleverd is.

En zo maakt de leer alleen ons niet vrij, tenzij wij van harte, door het geloof, daaraan gehoorzaam zijn.

Het gaat bij Paulus niet om gehoorzaamheid vanuit eigen kracht, de gehoorzaamheid der wet, nee, hij heeft het heel duidelijk over "de gehoorzaamheid des geloofs".

In Romeinen 6:16/17 staat: *Weet gij niet, dat gij hem, in wiens dienst gij u stelt als slaven ter gehoorzaamheid, ook moet gehoorzamen als slaven, hetzij dan van de zonde tot de dood, hetzij van de gehoorzaamheid tot gerechtigheid?*

Paulus stelt de gelovigen in Rome een vraag. Weten jullie het niet ? ... het gaat om gehoorzaamheid. In dit ene vers komt 2x het woord "gehoorzaamheid" voor en 1x het woord "gehoorzamen".

Welke ondernemer in een bedrijf wil een ongehoorzame werknemer hebben? Geen enkele immers. Nee, men dient als een gehoorzame werknemer daadwerkelijk aan het werk gaan.

17 Maar Gode zij dank: gij waart slaven der zonde, doch gij zijt van harte gehoorzaam geworden aan die vorm van onderricht, die u overgeleverd is.

Paulus prijst de gelovigen in Rome dat zij van harte gehoorzaam zijn geworden aan de leer – aan de vorm van onderricht – die hen overgeleverd was door Paulus.

En zijn leer is, dat Jezus het al volbracht heeft, zowel in de brede wat zonde vergeving

betreft, maar ook in de diepte wat de verlossing betreft. En dat laatste lezen we in Romeinen 6:6 en verder waar staat:

6 Dit weten wij immers, dat onze oude mens mede gekruisigd is, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht zou ontnomen worden en wij niet langer slaven der zonde zouden zijn.

7 Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde.

Jezus heeft werkelijk onze oude mens – en dat is heel ons wezen als mens naar het vlees – meegenomen de dood in.

En daardoor is aan ons "lichaam der zonde" en dat lichaam hebben we nog steeds, zijn kracht ontnomen en zijn we niet langer slaven der zonde. Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde.

Dat is een heerlijke en bevrijdende boodschap! Maar de leer alleen maakt niet vrij.

Wanneer iemand veroordeeld is tot een levenslange gevangenisstraf, en een ander zou hem van die straf vrijkopen en tegen hem zeggen: "je kunt nu de gevangenis verlaten" maar hij zou tegen hem zeggen: "nee, ik blijf liever zitten" dan zou het vrijkopen van de straf hem geen nut doen.

De blijde boodschap klinkt ook door in Col. 3:3 en verder:

3 Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God.

Dit is een vaststaand heilsfeit, waaruit wij mogen leven: we zijn gestorven en ons leven is verborgen in God.

4 Wanneer Christus verschijnt, die ons leven is, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid.

Maar dan volgt de oproep tot geloofs gehoorzaamheid daaraan in vers 5:

5 Doodt dan de leden, die op de aarde zijn: hoererij, onreinheid,

hartstocht, boze begeerte en de hebzucht, die niet anders is dan afgoderij.

En in Col. 3:12

Doet dan aan, als door God uitverkoren heiligen en geliefden, innerlijke ontferming, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld.

Het gaat daarbij om daadwerkelijke ijver, geloofs gehoorzaamheid om deze deugden aan te doen.

Wat veel gezegd wordt in evangelische kringen is: "Jezus heeft alles gedaan, u moet zien op Hem en niet op uzelf. U moet vooral niets doen."

Maar die woorden staan lijnrecht tegenover de woorden van Petrus: ... *om met betoon van alle ijver door het geloof de deugd te schragen.* (2 Petrus 1:5)

Petrus roept ons op om tot geloofsijver te komen. Hij roept ons op om met betoon van alle ijver de deugd te schragen.

Ook Jacobus schrijft zeer duidelijk over de gehoorzaamheid des geloofs. We lezen daarover in Jacobus 1:22 waar staat:

22 En weest daders des woords en niet alleen hoorders: dan zoudt gij uzelf misleiden.

23 Want wie hoorder is van het woord en niet dader, die gelijkt op een man, die het gelaat, waarmede hij geboren is, in een spiegel beschouwt;

Wanneer wij het woord horen b.v. hier uit Jacobus om *snel te zijn om te horen en langzaam om te spreken* en over het afleggen van alle uitwas van boosheid, dan zien wij onszelf, dan zien wij onze tekorten daarin.

We zien onszelf in de spiegel van het woord! En als ik er daarna niets mee doe, dan lijk ik op de man genoemd in vers 24:

24 Want hij heeft zich beschouwd, is heengegaan en

heeft terstond vergeten, hoe hij er uitzag.

Maar dan lezen we verder in vers 25:

25 Maar wie zich verdiept in de volmaakte wet, die der vrijheid, en daarbij blijft, niet als een vergeetachtige hoorder, doch als een werkelijk dader, die zal zalig zijn in zijn doen.

Wat is de volmaakte wet, die der vrijheid? Geen moeten maar willen. Dat is een groot verschil: iets moeten of iets willen.

Wanneer wij ons verdiepen in deze heerlijke woorden van God ... *in de volmaakte wet, die der vrijheid ...*: niets moet en alles mag wat het goede en positieve betreft.

En dan niet als een vergeetachtig hoorder, maar als een werkelijke dader, dan worden wij zalig (dat wil zeggen: gelukkig en blij) in ons doen.

Dus een werkelijke dader zal zalig - en dat is gelukkig - zijn in zijn doen.

Jacobus spreekt heel duidelijk over de gehoorzaamheid des geloofs b.v. in Jacobus 2:17

Zo is het ook met het geloof: indien het niet met werken gepaard gaat, is het, op zichzelf genomen, dood.

En dan in vers 26:

Want gelijk het lichaam zonder geest dood is, zo is ook het geloof zonder werken dood.

En dan luisteren we naar de woorden van de Here Jezus zelf in Math. 7:21/23

21 Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is.

22 Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Here, Here, hebben wij niet in uw naam geprofeteerd en in uw naam

boze geesten uitgedreven en in uw naam vele krachten gedaan?

23 En dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij werkers der wetteloosheid.

Deze woorden spreken voor zichzelf; niet zeggen : Here Jezus, ik hou zo veel van U ... maar zijn wil doen.

Jezus zei immers: gij zijt mijn vrienden, als gij doet wat Ik u gebied.

De daarop volgende gelijkenis van de Heer over de verstandige man, die zijn huis bouwde op de rots en niet op het zand is ook duidelijk.

Maar in het christelijke kinderlied "een wijs man bouwde zijn huis op de rots" komt dat in zekere zin misleidend tot uiting daar men dan zingt: "bouw je levenshuis op Christus de Heer".

Maar ... het gaat er hier om, zegt Jezus, dat je Zijn woord hoort en doet! Dán en alleen dan ben je een wijs man of een wijze vrouw volgens het woord van de Heer.

Ten slotte gaan we nog naar een woord uit Filip. 2:12 en verder:

12 Daarom, mijn geliefden, gelijk gij te allen tijde gehoorzaam zijt geweest, blijft, niet alleen zoals in mijn tegenwoordigheid, maar nu des te meer bij mijn afwezigheid, uw behoudenis bewerken met vreze en beven,

Paulus noemt de christenvrienden uit Filippi "mijn geliefden". En hij prijst hen dat ze altijd gehoorzaam zijn geweest.

Ze waren altijd gehoorzaam!

En dan spoort hij hen aan – nu hij niet meer bij ze is – om des te meer (nu hij afwezig is) hun behoudenis te bewerken met ernst, met vreze en beven zoals hij het noemt, want

13 Want God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt.

Denk eens in: God werkt zowel het willen als ook het werken in ons!

Samengevat zegt Paulus: Werk, want God werkt in u!

En waar moesten ze dan aan werken en mogen ook wij aan werken ??

14 Doet alles zonder morren of bedenkingen,

15 opdat gij onberispelijk en onbesmet moogt zijn, onbesproken kinderen Gods te midden van een ontaard en verkeerd geslacht, waaronder gij schijnt als lichtende sterren in de wereld,

Alles te doen zonder mopperen of klagen. Met als gevolg: dan zijn ze onberispelijk en onbesmet.

En dat is ook ons parool: ik werk ... want God werkt in mij!

En ik wil ook alles doen zonder mopperen.

Zodat ik mag schijnen als een lichtende ster in deze duisteren wereld. Amen!